
Z karty żałobnej

Palestra 6/11(59), 83-84

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z KARTY ŻAŁOBNEJ

Dnia 22 marca 1962 r. zmarł w wieku lat 74 adwokat Ludwik Bleidorn, członek Zespołu Adwokackiego Nr 8 w Poznaniu.

Zmarły ukończył szkołę średnią oraz wyższe studia prawnicze w Kijowie. Po I wojnie światowej, którą przebywa w szeregach armii rosyjskiej, wstępuje do służby w prokuraturze, zajmując kolejno stanowiska podprokuratora i wiceprokuratora Sądów Okręgowych w Łomży, Poznaniu i Bydgoszczy, a od 1935 r. wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego w Poznaniu. Po minionej wojnie delegowany zostaje przez Min. Spraw. do pełnienia obowiązków Prokuratora Sądu Najwyższego w Ośrodku Sesji Wyjazdowej w Poznaniu.

Z dniem 1 stycznia 1950 r. przeniesiony został w stan spoczynku, a w kwietniu tegoż roku uzyskał wpis na listę adwokatów z siedzibą w Poznaniu. Zawód adwokacki wykonywał tutaj nieprzerwanie aż do śmierci.

Jako obrońca karny zmarły cieszył się opinią dobrego prawnika o nieprzeciętnym poziomie etyki zawodowej. Jego prawy charakter, pogodny zawsze usposobienie, uczynność i koleżeństwo zjednały mu ogólną sympatię kolegów, a śmierć jego wzbudziła powszechny żal.

W dniu 30 maja 1962 r. zmarł w wieku lat 74 adwokat Leon Opieliński, członek Zespołu Adwokackiego we Wrześni.

Szkołę średnią zmarły ukończył w Śremie, studia prawnicze w Kilonii. Po odbyciu aplikacji sądowej w Weilburgu, Frankfurcie n. Menem i w Poznaniu złożył tutaj w 1919 r. egzamin asesorski. Do 1922 r. pracuje w Ministerstwie b. dzielnicy pruskiej, po czym osiedla się jako adwokat we Wrześni, gdzie zawód adwokacki wykonuje bez przerwy aż do ostatnich chwil swego życia. Podczas okupacji praktykował początkowo w Kraśniku, następnie zaś w Lublinie.

Zmarły miał opinię wybitnego prawnika i człowieka o prawym, nieskazitelnym charakterze. Pozostawił po sobie wdzięczną pamięć kolegów oraz społeczeństwa wrzesińskiego, które darzyło go zaufaniem i poważaniem.

W dniu 22 maja 1962 r. zmarł w wieku lat 62 adwokat Bolesław Misiurewicz, członek Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Poznaniu.

Po ukończeniu szkoły średniej w Braclawiu, a następnie Wydziału Prawnego Uniwersytetu Poznańskiego zmarły odbył w latach 1925/26 aplikację sądową, zakończoną we wrześniu 1927 r. egzaminem sędziowskim. Zajmuje potem kolejno stanowiska podprokuratora i wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Poznaniu, po czym w 1938 r. przenosi się do sądownictwa. Z magistratury, w której piastował ostatnio stanowisko sędziego sądu okręgowego, zwalnia się z końcem 1945 r.

i przechodzi do adwokatury, osiedlając się w Poznaniu. W ostatnich latach pełni w Radzie Adwokackiej funkcje zastępcy rzecznika dyscyplinarnego.

Zmarły — dzięki swym nieprzeciętnym zaletom serca i ducha, które zjednały mu ogólną sympatię kolegów — pozostawił po sobie szczery żal. Jako rzecznik dyscyplinarny odznaczał się uznawaną powszechnie rzeczowością, bezstronnością i wyjątkowym taktem.

*

W dniu 21.VI.1962 r. zmarł w wieku lat 51 adwokat Marian Dembiński, członek Zespołu Adwokackiego Nr 4 w Poznaniu.

Zmarły ukończył szkołę średnią oraz studia prawnicze w Poznaniu w 1936 r. Aplikację sądową, którą przerwała okupacja, odbył również w Poznaniu i po zdaniu w 1947 r. egzaminu sędziowskiego wpisany został na listę aplikantów adwokackich. Po złożeniu w 1949 r. egzaminu adwokackiego praktykował nieprzerwanie od sierpnia tegoż roku jako adwokat w Poznaniu.

Zmarły pozostawił po sobie pamięć dobrego kolegi i prawego człowieka. Przedwczesna jego śmierć wzbudziła powszechny żal.

*

W dniu 2.IX.1962 r. zmarł adwokat dr Józef Kastelik, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Raciborzu, urodzony 15.7.1892 r. w Gilowicach pow. żywieckiego.

Studia prawnicze odbył zmarły na Wydziale Prawnym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w latach 1915—1920. W roku 1923 uzyskał na tymże Uniwersytecie stopień doktora praw. Aplikację sądową odbywał w Sądzie Okręgowym w Krakowie i Wadowicach. Po zdaniu egzaminu sędziowskiego piastuje 2 lata stanowisko sędziego sądu powiatowego, a następnie od 1927 r. aż do wybuchu wojny w 1939 r. pracuje w prokuraturze: początkowo jako podprokurator Sądu Okręgowego w Wadowicach, a potem kolejno jako wiceprokurator Sądu Okręgowego w Poznaniu i Bydgoszczy.

W czasie ostatniej wojny — z powodu swej działalności na stanowisku wiceprokuratora w Bydgoszczy — poszukiwany był listami gończymi przez Gestapo (ukrywał się pod nazwiskiem „Kasztelnik”).

W 1946 r. podejmuje pracę w sądownictwie na stanowisku p.o. sędziego Sądu Okręgowego w Gliwicach, którą to funkcję pełni do chwili przeniesienia go w stan spoczynku, tj. do dnia 31.3.1948 r. W kwietniu 1948 r. wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Raciborzu.

Zmarły był dobrym prawnikiem, posiadającym nie tylko gruntowną wiedzę fachową, ale i szeroki zakres wiadomości ogólnych. Cechowała go wielka sumienność zawodowa i pracowitość. Wśród kolegów i społeczeństwa cieszył się jak najlepszą opinią.